

Girona, què tenim?

XAVIER NICOLAZZI I ANGELATS

Fa ja uns quans anys que des de l'Associació d'Hostaleria de Girona i Radial que tinc l'honor de presidir, estem intentant convertir Girona en el destí turístic que es mereix ser.

Lluitem per intentar fer veure i creure a polítics i ciutadans que les comarques gironines són ja un destí turístic de qualitat, i com a tal, hem cuidar-lo i anar tots plegats de la mà per donar-lo a conèixer fora dels nostres límits geogràfics. Perquè ens agradi o no, la major part de la nostra economia depèn del turisme.

Això, malauradament, amb les condicions actuals s'ha convertit en una feina molt feixuga i m'atreveixo a dir que una quimera.

Molts s'omplen la boca per dir que la província de Girona és un paradís, que Girona és un parc natural, que a Girona hem fet la millor reserva marina de la Mediterrània, que Girona disposa d'un dels millors calls jueus d'Europa, que Girona disposa de les millors pistes d'esquí de Catalunya, les millors platges del litoral català i també, per què no dir-ho, que tenim una planta hotelera d'una qualitat immillorable, una gastronomia reconeguda internacionalment com la millor del món, un comerç dinàmic i modern i tot un seguit de riqueses que podem escoltar diàriament en un anunci d'una marca de cerveses catalana i que ens fa sentir a tots orgullosos del que tenim.

Per a què serveix tot això si quan tenim l'oportunitat que una companyia aèria ens col·loqui al món des de l'única infraestructura una mica en condicions que tenim, diem que no? Que són massa diners?

Són massa diners pagar dos euros per viatger?

Senyors polítics! Pensin que si no tenim aeroport, a Girona no tenim res!

Som l'única província de Catalunya que no tenim tren d'alta velocitat, que no tenim la carretera nacional desdoblada, i això que tenim França a tocar, que no tenim les obres del TAV finalitzades, que no tenim una xarxa de rodalies que uneixi l'interior amb la costa i unes infraestructures "normals" i eficients que ens portin als nostres millors destins turístics, aquells a què fèiem referència al principi i que tots diem que tenim.

No tenim un pla director de turisme consensuat entre el sector públic i el privat i ni tan sols tenim prou corrent elèctric per il·luminar els nostres pobles a l'estiu. I això, malauradament, al final es tradueix a no tenir turistes ni visitants.

Sabem que estem en una època molt complicada des del punt de vista econòmic i social, però tinguin en compte el pes del turisme, del comerç i dels serveis en l'economia gironina i veuran que intentant estalviar uns pocs milions d'euros, la societat i l'economia gironina deixaran d'ingressar-ne centenars.

Saben quina és la despesa mitjana d'un viatger a les nostres comarques en transport, comerç, restauració, allotjaments, visites culturals i serveis complementaris? Ho han comptat bé? Jo crec que no. Segurament allò que no afecta la seva butxaca no és important. Només caldrà multiplicar per 5 milions de viatgers i veuran que la xifra que perdem és esfereïdora.

Si la situació segueix així, els nostres joves no marxaran de Catalunya per viatjar,

marxaran a cercar feina i oportunitats a altres països on tot plegat sigui més eficient i més senzill.

Recordin alhora que darrere dels milers d'empresaris d'hostaleria i turisme de les comarques gironines, hi ha desenes de milers de treballadors i una gran part del PIB de les comarques gironines. En els tres anys de crisi, on s'ha reduït en molts casos fins a un 50% de la facturació, i en un sector en què en anys s'han reduït plantilles fins a un 40%, no ens podem permetre el luxe de desballestar l'única infraestructura que realment funciona, l'aeroport.

Els reclamem que treballin per aconseguir el traspàs de l'aeroport de Girona a la Generalitat per tal de poder-lo gestionar conjuntament amb el sector privat, des d'una òptica gironina oberta a totes les destinacions possibles.

Els reclamem que no caiguin, com sempre, en l'error del centralisme català, buidant l'aeroport de Girona per omplir les terminals antigues i buides del de Barcelona.

Els reclamem que instin companyies que fan gala de la seva catalanitat, que reben ajuts públics, perquè també operin en destinacions rendibles, que són moltes, des del nostre aeroport. Però sobretot que compleixin el compromís adquirit amb la companyia Ryanair i ho facin sense vacil·lacions abans de tornar a veure l'aeroport de Girona buit com fa deu anys.

Per què no fem un tancat al voltant de la província perquè ningú més que vostès puguin gaudir de tot això i així no caldrà gastar més diners? Es una solució.

Així tampoc sentirem a dir que la gent que ens dediquem al turisme ens estem carregant el país. Traquem també totes les torres de telefonia mòbil, així tampoc podrem parlar per telèfon, perquè les línies fixes no és que funcionin gaire bé precisament. Posem més impediments a les empreses emprenedores que volen crear més llocs de treball, perquè no puguin fer-ho.

Per acabar, continuem promocionant Girona com fins ara, gastant el mínim possible, perquè els milers d'empresaris gironins de turisme i serveis ja s'ho faran. Ells rai!

Ara jo em pregunto, què tenim ? Ja ho recordo... Girona rai ...

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/02/22/girona/467085.html>